

биколиха, послѣ грабнаха тъй несвестенъ, и го занесоха въ шатърътъ му. И извѣднѣжъ се разнесе думата че умрѣ. А съ голѣмъ трудъ и мѣка му рѣзаха стрѣлата, която бѣше се вмѣкнала въ градитѣ, защото бѣше отъ дърво, и тъй едвамъ като се разложи бронята, тогазъ почнаха на операция за да секътъ, и дано да могжтъ да попипнатъ стрѣлата, която бѣше влѣзла въ една отъ костите на рѣбрата. А казаха че широчината на отломкътъ бѣше до три пърсти, а длѣжината до четири. За то когато му изваждаха върхътъ на стрѣлата, тогазъ прѣмрѣ и дойде до смърть. Но за добро щастие взѣма здравието си Александъръ и се отърва отъ смъртъта. Но когато бѣше още болѣнъ, и слабъ та за доста врѣме бѣше подложенъ подъ диета и исцѣрение, и като бѣше чулъ вѣнъ че Македонцитѣ правеха шумъ и желаеха да го видатъ, за то взѣ една дрѣха и излѣзе прѣдъ тѣхъ, та пожъртува на богочетѣ; а слѣдъ като оздраве добрѣ, излѣзе и трѣгна да пѫтува, като воюваше и разрушава голѣми страни и градове.

§ 64. А отъ голисофиститѣ¹ т. е. ония, които въобщѣ убѣдиха Савва² за да направи вѣстание, и които бѣха направили много пакости на

1) Които въ § 59 Плута|хъ ги нарѣча философи, а голисофисти, защото ходеха боси.

2) Единъ отъ туземските князове. А други рѣкописи наричатъ го Самва, сѫщото както бѣше и съ Аривша.